

N:o 156.

Af Herr **Erik Westin**: Om ändringar i grundlagarne i syfte att få tillfälliga Utskott utbytta mot ett ständigt Utskott.

Vid nästan hvarje riksdag framträda olika meningar om huruvida motioner, som innehålla skrivelseförslag, skola till ständigt eller tillfälligt Utskotts förberedande behandling hänvisas. Första Kammaren synes hafva för praxis att remittera sådana motioner till tillfälligt Utskott, under det Andra Kammaren merendels tager hänsyn till beskaffenheten af det ämne, motionen berör, och med denna uppfattning hänvisar skrivelseförslag jemväl till ständigt Utskotts behandling. Hufvudsakligaste anledningen, hvarför man helst söker få en motion hänvisad till ständigt Utskott, torde vara den, att man föreställer sig, att en grundligare utredning af saken kan åstadkommas af ett ständigt, än af ett tillfälligt Utskott.

Att denna föreställning kan hafva skäl för sig, torde framgå af flera omständigheter. I ett Utskott, sammansatt af ledamöter från båda Kamrarne, kunna olika meningar lättare sammanjemkas och något resultat vinnas, än då hvardera Kammarens Utskott arbetar särskildt. Vidare har man säkerhet för, att en fråga kommer under behandling i båda Kamrarne, om den blifvit behandlad af ständigt Utskott, hvilket icke alla gånger blir händelsen, då den behandlas af tillfälligt Utskott.

Fördelen för ett Utskott att hafva sekreterare, som de tillfälliga Utskotten sakna, torde icke heller vara så ringa. Det faller sig nemligen icke alla gånger så lätt att i ett Utskott insätta personer, som äro fullt lämplige att uppsätta Utskottets betänkanden. Ett litet formfel kan mången gång orsaka en frågas fall. Jag vill med detta icke uttala något klander mot det sätt, hvarpå de tillfälliga Utskotten fullgjort sina åligganden, utan tvärtom skänka dem allt erkännande, men jag tror, att de med mig skola vara ense derom, att saknaden af en sekreterare mången gång är kännbar.

Tillsättande af ett ständigt Ekonomi-Utskott, som får i uppdrag att förbereda de ärenden, som nu behandlas af de tillfälliga Utskotten, tror jag derföre icke skulle vara så olämpligt. Sammansatt af tjugofyra

ledamöter, tolf ifrån hvardera Kammaren, bör det kunna åstadkomma lika stor arbetsprodukt som de tillfälliga Utskotten. Skulle göromålen blifva för många och Utskottets tid för knapp, finnes en utväg att låta det arbeta på afdelningar i likhet med vissa andra Utskott.

För min del tror jag äfven, att man utan olägenhet kan inskränka tiden för motions väckande i ämne, som icke tillhör ständigt Utskotts behandling, till tio dagar från riksdags öppnande. De årligen återkommande riksdagarne göra det ju möjligt, att ett förslag, som af en eller annan anledning icke hinner framkomma före motionstidens slut, icke behöfver hvila mer än några månader, och den tiden kan ett förslag mången gång behöfva för att mogna. Jag vill dock icke nu framställa något bestämdt yrkande om en sådan förändring.

Förslaget om utskottsförändringen har jag deremot trott mig böra bringa till Riksdagens kännedom, för att, i fall det vinner afseende, undergå grundlagsenlig behandling. Genom en sådan förändring tror jag, att många debatter om motioners remitterande skulle kunna undvikas, äfvensom Konstitutions-Utskottet slippa uppträda såsom skiljedomare emellan Kamrarne, hvarvid det oftast är slumpen, som i form af den förseglade sedeln afgör den konstitutionella tvisten.

Då Konstitutions-Utskottet bäst är i tillfälle att utarbeta och framlägga formuleradt förslag till grundlagarnes förändring i här ofvan antydda syfte, inskränker jag mig till att endast föreslå,

att i stället för de hittills varande tillfälliga Utskotten ett ständigt Ekonomi-Utskott, bestående af tjugofyra ledamöter, måtte vid riksdags början tillsättas för behandling af de ärenden, som nu tillhöra de tillfälliga Utskotten, samt

att 53 § Regeringsformen och 37 och dermed sammanhängande paragrafer Riksdagsordningen måtte erhålla en sådan lydelse, som nu föreslagna förändring påkallar.

Stockholm den 3 Mars 1880.

Erik Westin.